

“మర్దర్మి”

శ్రీ సన్నాకుల సుందరరావు B. Com.

సుధ, నివాళి నిస్సహాయతో కాంతివిహీనమైన శత్రులను గోడ గోడయారం మీదికి పోనిచ్చింది. బూజు పట్టిన గడియారం! సందవెలుగులో అంకెలు సుస్పంగా కనిపించలేదు. బాధతో, కోడ్డుపైనున్న దీపస్థంబాన్ని దృష్టించాయి ఆమె శత్రులు

వీధి అంతా నిశ్శబ్దమయం. పట్టువాసులు కడగా వుంచినట్లు, వీధిలో కోడ్డునూడా, ముగమ్యంగాలేదు. పేరుకు పట్నం. అందానికి అంతరాయం! అందాలు ఆడంబరాలు, కోడ్డు తీర్చి దిద్దటాలూ దేనిలో వున్నాయో అవి నివసించేది వాటి అందాలు తిలకించి ఆనందించేది, ధనరాసులు. ఔను - కళ వీధివాడి వద్దవుంటే రాజింపు వీధి కళకు తగ్గట్లు మెరుగు లేకపోతే ఆ కళ ఏమాత్రం? వున్నటువంటి సంస్కారాన్ని - సాభాగ్యాన్ని ఆచరించటం చేతకాని వారికి వాటివల్ల లభించేదేమిటి? సుఖం వాస్తవిక! సర్వవద నిర్వీర్యం.

సుధ, ఓసారి తన జీవితపు కారు మబ్బుల్లోకి తోంగి చూసింది. లోకానికి వెలుగిచ్చి సకలజాతులకూ ఇంత పెట్టి పోషకారకుడైన, మూర్ఖునికూడా, వెలుగును మధ్యపరుస్తూ, కారు మబ్బులు బంధిస్తూనే వుంటాయి. కాని లోకసందారకుని క్షణమాత్రమే ఆచరించగలవు. ఎల్లకాలమూ అడ్డు పెట్టలేవు. ఆయన, మరి అజేయుడు. ఆయనకు వచ్చే ఆటంకాలన్నీ జ్యాలలతో హరింపేయగలడు. కాని వ్యక్తిత్వంలో వచ్చే ఆటంకాలు జయించటానికి కావల్సిందేమిటి? అది ఒక్కటే ఒక్కటి - దాని పేరు చెప్పితే కుస్మించిన అస్తి సంజరాలు గూడు కట్టుకొని పోయిన ఆవయవాలు లేచి నిల్చుంటాయి; బలప్రధానంతో నిండిన శరీరాలు ప్రస్ఫుటంగా నవ్వుతాయి. నీతి నిజాయితీలు లెక్క చేయక ఆత్మతీతో హస్తాలు ముకులిస్తాయి.

అది రహస్యప్రధానం. మానవలక్ష్య సాధ్యం. కష్టాలకు భూతదండమ్. ఆపరమ వస్తువు! ఆపజ్ఞాయుధం!! ఒక్కమాటలూ చెప్పితే ధనం!!...

ఆ ధనాన్ని ఆసునరించే సామెతలు ఉద్భవించినయ్యే. ధనంలేని సాహిత్యం, కళ, నిర్ణీతమై పోయాయి. రెండూ, సజీవమైనవే, కాని వాటి నివాసస్థలాలకు బట్టి విలువలు మారటం సమంజసమై పోయింది.

సుధకు, జీవితంలో నా అనే వారంటూలేదు. ప్రపంచంలో తనకు ఆప్తులెవ్వరూ అంటే తనూ - తన శరీరం. పొట్టపోసుకోవటానికే తన పడుతున్న బాధలు చూస్తూ వుంటే ఒక్కోసారి జీవితం మీద విరక్తి పుడుతూ యుండేది.

కష్టాల పరంపరలో సుధకు వ్యక్తికండవలసిన ఓర్పంతా హరించి పోయింది.

వికాల ప్రపంచం. లక్షలాది ప్రజల నివాసం. గ్రామాలలోవేలు, పట్టణాలలో లక్షలు; నివాస యోగ్యం. ఆ లక్షల్లో - ముప్పుగా భోంచేసి శరీరాన్ని దాచుకోవటానికే గుడ్డముక్క గలవారు లెక్క కొస్తే తక్కువే. అటువంటి సమాజంలో బ్రతకే? ఆ బ్రతుకువల్ల లాభమేమిటి?? అసలీ మానవ జన్మ రహస్యమేమిటి?

స్వాయంకోస్తే స్పృహకర్త; దయా స్వరూపుడనీ ఆపద్బాంధవుడనీ, ఆక్రమ రక్షకుడనీ, నిఘ్నపాత స్వభావుడనీ, వేదాలు, శ్రోతలూ, భక్తులు వర్ణించి వల్లిస్తారు. ఈ వేదరీతి, నికృష్టతీవుల ఆకలిబాధలు సర్వేశ్వరుడు ఎలా చూస్తూవున్నాడు? ఔను; ధనికుడు పుట్టే రెండు కాళ్ళు రెండు చేతులు, రెండు కళ్ళతోనే పుడ్తాడు. వేదవాడు పుట్టే నివాసం

చూసినా అంతే. మరి కష్టముఖాల తారతమ్యాలు ఏవిడించాలా??

స్వామినికే శాస్త్రప్రకారం శ్రీ పురుషులకు అన్నిరంగాలలో సమా స్వతంత్రం వుంది. అయితే, శ్రీ తన బ్రతుకు తెరువుచూసికోటానికి బయలుదేరి నపుడు ఆమెకు ఆశ్రయమిచ్చే వారు లేనేలేరు. ఆడది అంటే ఓ పేచమైన వసువా? సమాజం దృష్టిలో విలువలేనివా? ధనిక కుటుంబాలలో పుట్టిన ఆబల సబలే. ఎందుచేతంటే ఆమెకు తన స్వయంపోషణకై పడిగావుూ పడే అవసరంలేదు. మనో వైపు ఆర్థిక స్తోమతులేని కుటుంబంలో పుట్టిన ఆబల ఆబలే. ఆ - ఆబల, సబల కా వాలంటే సంఘాన్ని నడిపే తాంత్రికల చేతుల్లో లాంగిపో వాల్సిందే. అలా లాంగనేగని పరిస్థితుల్లో ఆమె జయాన్ని ఎంతమాత్రం, సాధించలేదు

సుధ, అటువంటి నూటి పోటు తెన్నోరుచి చూసింది. ప్రాధేకుపడే చోట తన ఆభిమానాన్ని కాల దన్నింది. తలవంచేచోట తలవంచే మట్లా దింది.

తలిదండ్రులు పోయాక ఉద్యోగం కోసం ఎక్కే మెట్లు ఎక్కింది; దిగే మెట్లు దిగింది. అయితే శ్రీ గౌరవంగా బ్రతకటానికి లభించే ఉద్యోగాలేవీ ఆమెకు లభించలేదు అది ఆమె అసమర్థతాకాదు. విద్యా విహీనతా కాదు. తప్ప మధుది, కానేకాదు; అదంతా సమాజం తీర్పు. ఆర్థిక స్తోమతు లేని గృహంలో జన్మించేవారికే ఇది. క్రిందవందే వాణ్ణి ఆధః పాతాళానికి ఆంగద్రోగ్కటం సమాజం యొక్క ముఖ్యలక్ష్యం. ఆలక్ష్యాన్ని ఎదుర్కోనే శాస్త్రవేత్తలు విజ్ఞాన స్వరూపులు లేనేలేరు. విజ్ఞానం ఎంత వజహూ రూపొందిందంటే, అది బలహీనుల్ని బలహీనులుగా చేస్తుంటునే; మారణాయు నాలతో జనాన్ని మట్టుపెట్టడానికే.

సుధ, నిలువుటద్దం ముందు కూర్చుని తన యావ నాన్ని ఓ సారి పరీక్షించుకుంది. సౌందర్యం విషయానికొస్తే సుధకు ప్రవృత్తి మాపనవసరంలేదు. తీర్చిదిద్దిన కనుబొమలు గుండ్రనినేత్రాలు, నవీన భావాలు వెదజల్లే ముఖారవిందం, భారీ విగ్రహం, ఎక్కువ తగ్గ శరీర సౌష్ఠ్యం. ననున్న

అర్హతలూ, నవీన భావాలు తనలోవున్నయ్యే. ఆవివున్న శ్రీకి అనువైన ఉద్యోగం ఉదరభోషణకు "అపూయిత్యం" అనే తెర మాత్రమే. ఆ తెర చాటున ఉన్నంతనేనూ శ్రీకి పొగడ్డలు ముఖాలు, సంపదలు. ఆ తెరవిడచి ఇవతలి ప్రపంచంలో ఆడుగు పెడితే ఎత్తిపొడుపులూ, సాధింపులూను.

ఉదర రక్షణకు అన్వేషించిన ఉద్యోగాలన్నిటికీ, సుధ, అర్హురాలుగా నిర్ణయమై పోయింది. ఉద్యోగాన్వేషణకు వెళ్లిన చోట్లూ, సుధకు, సౌ దర్యా రాధన - శీల సమర్పణ, అడకువను అంగీకంచటమే ప్రధానార్హతగా నిర్ణయించింది సమాజం. అంటే అంశిటితో ఆమెకు జీవితంవై విరక్తి పుట్టింది ఆత్మ మాత్ర్య చేసుకుందాసుకుంది. కాని ధైర్యం చాల లేదు. తనలో నివసిస్తున్న ఉదర జ్వాలలే ఆమెకు లాంగ దీసి గెలచినయ్యే అంతే; ఆ క్షణ నుండే సుధ జీవితం మారిపోయింది. ఆమె ఆశయాలు జీర్ణంనాయి. ఆమెలో అంకురించివున్న దైవచి త పూర్తిగా తొలగిపోయినది. సమాజ శృంఖలాలకు ప్రణమిల్లింది. క్షుణ్ణాధ ఉ ఫలమిం చటానికి, వన్నెలు తెచ్చి తీర్చిదిద్దిన తన అనయవ సౌప్యవాన్ని - సమాజానికి బలిపెట్టింది. విశాల భావాలు వెద జలే ఆమె అభిమానం ఒక్క మట్టిగా ఆమెకు, వారంగనగా మార్చేకాయి.

ఈ నాడు సుధ ఆటే ... సమాజం కన్ను మంటుంది. తోటి శ్రీలోకం ఆమెకు దుమ్మెత్తి పోస్తుంది. తమ సంసారాలు నాశనమయిస్తున్న కారణయోగ్యం ఫలని ... సుధ, అని చెప్పే కంఠాలు వేలకొద్దీ వున్నయ్యే. సమాజ వినాశనానికి కారణం తనేనని పత్రిక తెన్నో ప్రచారం చేశాయి,

సుధ తప్ప దీనిలో ఎంతవరకువుంది? ఏ సంస్కర్త ముందుకొచ్చి సుధ చేసిన అపరాధాన్ని రుజువుపరచ గలడు?? దానికి సమాధానం యిదే. అపరాధాన్ని చూపించే మునిశ్రేణు నీ అంతరాత్మకు ఎదురుగా తిప్పకో. గద్దించేసేపు, భగవత్సౌక్తికి చెప్పే జవా బేమిటి?

అందరి దారీవేరు. సుధ దారీవేరు. పరిస్థితుల ప్రభావం ఆమెకు గెలిచింది. గాని ఆమెకు ఆభి మానం లేకపోలేదు. అంతరాత్మ విమర్శలేకపోలేదు. శేష్య వృత్తినుండి తన పథామార్పుకోవాలని అను

కంది. విడచి బ్రతికేదెలా ? తన్ను చేరదీసే దెవరు ? ఏవ్యక్తి తనను స్వీకరించి దానివల్ల సమాజం కురిపించే నిందలను సహించగలడు ?

తనకు ఇష్టం వున్నా లేకపోయినా వచ్చే విటులకు దా సోహం అంటూ ముళ్ళమీది జీవితాన్ని కొగలించు నంటూ; ఆ నికృష్టాన్ని ఊధాభిధను, ఆనందంగా ఇముడ్చుకుంది సుధ.

ఒక వైపు తను అనుసరించిన వృత్తిని తలుచుకున్నప్పుడు దానిని ఆనుసరించే విమర్శలూ; సమాజం వేసే నిందలూ; జ్ఞప్తికివచ్చి సుధ దుఃఖించేది. తోటి స్త్రీలు పొందే ఆనందానికి అంతరాయం తనే నంటూ అందరూ వేలెత్తి చూపుతారు. వేశ్యా సాంగత్యం కోరే పెద్ద మనుషులూ, సమయం వస్తే ఆమెనే నిందిస్తారు.

ఆఖరుకు ఆ భగవంతుని దర్శించే హక్కుకూడా తనకులేదు. పరిస్థితుల పాపపంకిలాన్ని శుద్ధి చేసికోవటానికి ప్రయత్నించినా సమాజం అందుకు అంగీకరించదు. తను కనబడితే వ్యక్తులు గుసగుసలాడుతారు. చీకపుగుగుక్రింద జనుకొడ్డారు. ఆ దీవెనల తోనే తను వెనక్కువచ్చేస్తుంది. పవిత్ర దైవాన్ని కనీసం ఒక్క నాడూ ఆలయంలో వీక్షించ లేక పోయింది.

మహాత్ముల చిత్రాలు తెచ్చి చూజించటానికి; తన నివాసం పాపానికి నిలయం. ఆ చిత్రాల్ని కొంటా నికికూడా ఉపయోగించే డబ్బు పాప ప్రమేయం. సుధ సామాసించలేక పోయింది. అభిమానం కొద్దీ కనీ కనపడకుండా, బూజుపట్టిన అగోడ మీద "దైవం" అని మాత్రం పెన్సిలుతో వ్రాసింది. ఆ మూడక్షరాల మాటే ఆమె ఆరాధ్య మూలం.

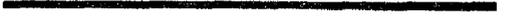
ఆ మాటను చూచినప్పుడల్లా "అమ్మా! పరిస్థితుల ప్రభావం; ఈ స్థితిలోనిన్ను బంధించినా ఆచరించే మార్గం నలుగురికీ ఆటంకం..... దీ న్నుండి తొలగిపో తల్లీ" అంటూ ప్రభోధించేది అంతరాత్మ.

సుగతు ఆలోచించినంతవఱకూ సత్యం గోచరించక పోలేదు. అంతర్వాణి ప్రభోధం మూడు మార్గాలా, యదార్థం. ఈ నాడు తను ఆ వృత్తికి స్వస్తి చెప్పుకుందామనుకున్నా ఆకటి బాధను తీర్చుకునేదా ? పరిస్థితుల ప్రభావం జయించలేక పోవటమే, గొప్ప బలహీనత. ఆ బలహీనతకు లొంగి పోవటమే - ప్రతిపాపానికి దారి తీస్తుంది.

సుధ, వాణుతున్న హృదయంతో గోడ మీది దైవాన్ని స్మరించుకుంది. తన నిర్భాగ్య జీవితానికి కన్నీరు కార్చింది. పట్టణమంతా నిద్రా దేవి కౌగిలిలో నిద్రిస్తుంది. ఆమె కౌగిలిరుచి చూసే బాగ్యం తనకులేదు. రాత్రి రెండుగంటలైంది. అవేళ తను ఉపవాసవ్రతం చేసింది. కళ్ళు కాంతివిహీనంగా తయారయ్యాయి. వీధి అంతా బురదమయం, అదినం ఇక తనకు ఆహారమంటూలేదు.

అలోచనల్నుంచి ఇవతలకొచ్చింది సుధ. బంధువుగా నిట్టూర్చింది. "స్వామీ! నా జీవితాన్ని మార్చు, నాకంటిన ఈ పాప పంకిలాన్ని నీ కరుణాచూరిత నేత్రాలతో కడిగివేయ. నన్ను నీదానిగా స్వీకరించు" అంటూ మోకరించింది. తన గోడమీది దైవమందు. "అమ్మా! నా మాస్టాలు నిన్ను చేర్చుకోవటానికి ఎప్పుడూ సిద్ధమే. పాప మానవులకోసం తన శరీరాన్ని చిత్రవధకు అంకితం చేశాడు ఏనుక్తిస్తు; దేశరక్షణకు తుపాకి గుండ్రం హృదయాన్ని అర్పించాడు గాంధీ. మోక్ష సాధనకై సుఖాలు త్యజించాడు గౌతముడు. వీరంతా నాబిడ్డలే. వెళ్ళు తల్లీ; తోటి స్త్రీల జీవితాన్ని చూడద్దు, వారికి "మార్గదర్శి"గా జీవించు అంటూ అంతర్వాణి ప్రభోధించింది.

సుధ శరీరంలో నూతనశక్తి ఉద్భవించింది. స్వామి సన్నిధిలో చెబునుహించివేసింది. భారంగా లేచింది సుధ. సుగతు అదినం పర్యవసం. తనుండే వేశ్యాన డగదికి గొల్లంబెట్టి మార్గదర్శిగా వుంటానికీ బయలు దేరింది విశాల ప్రపంచంలోని. పడుపు వృత్తిలో మగ్గిపోయే ఎండను అభాగ్యులను మార్చి వేస్తుందో ఆమార్గదర్శి. అదంతా సర్వేశ్వరుని మహిమ!

క ట క ర సా య నం
బాహ్య, అంతర్గత మూలవ్యాధి చికిత్సకు దివ్యోపధము. ఇందులో ప్రమాదకరమై నట్టియు, అలవాటుకలగజేయు ఓపధులేవియు చేరియుండలేదు. రుచికరంగాను, సులభముగా నేవించుట కనువుగానున్నది. వివరములకు: కేసరి కుట్టిరం ప్రైవేటు లిమిటెడ్ మద్రాసు - 14.